

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

MIELIEJI TĖČIAI, SVEIKINU JUS TĖVO DIENOS PROGA!

*Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį
(Jn 16,28)*

Žmogaus gyvenime dviem asmenims – motinai ir tėvui – tenka didžiulis vaidmuo. Pirmiausia be šių žmonių nė vienas neišvystų pasaulio šviesos, o netekęs vieno iš jų žmogus praranda dalį savęs, nuolat jaučia stygių ir diskomfortą.

Vaikui reikia mamos švelnumo ir rūpestingumo, jam taip pat labai svarbi tvirta tėčio ranka, stiprūs pečiai, į kuriuos jis galėtų atsiremti. Tiek sūnui, tiek dukrai nepaprastai svarus asmeninis tėvų pavyzdys, kuriantis jauno žmogaus sąmonėje šeimos įvaizdį.

Mieli tėčiai, nors rūpinimasis šeimos materialia gerove atima daug laiko ir jėgų, vis dėlto skirkite kuo daugiau dėmesio vaikų dvasinei sveikatai, kuo dažniau su jais bendraukite. Vaikams labai reikia ne tik jūsų patarimo, griežto ir kartu teisingo žodžio, kritiško žvilgsnio, objektyvaus sprendimo, bet ir supratimo bei tėviškos meilės.

Tegul Jums pavyzdžiu bus šv. Juozapas, kuris paklusniai įvykdė Dievo valią, kantriai, su meile rūpinosi Dievo sūnumi ir Jo motina Marija.

Telaimina Jus Viešpats ir suteikia gausių malonių!

Klebonas dekanas kun. V.Grigaravičius

LIETUVOS VYSKUPŲ LAIŠKAS APIE OKULTIZMO PLITIMĄ

2005-05-19

Brangūs tikintieji, visi geros valios žmonės!

Lietuvoje netyla kalbos apie pranašautojus ir aiškiaregius. Gausėja būrimo salonų, parapsichologų kabinetų, šamanų kursų ir televizijos laidų, kurios propaguoja pačias įvairiausias okultines praktikas. Tikėjimai gamtoje ir nematomame pasaulyje tariamai glūdinčių galių įvaldymu populiarėja, nors jie akivaizdžiai ardo asmens ir bendruomenės vertybinius pagrindus, trukdo kliautis žmogiška patirtimi bei sveiku protu. Vadinamojo New Age (Naujojo Amžiaus) ezoteriniai kultai, gydymai, su „dvasiniais mokslais“ susieti kovos menų pratimai, likimą bei „vidinę energiją“ „reguliuojančios“ priemonės yra iš esmės nesuderinamos su katalikišku tikėjimu, tačiau jos plinta ir įgyja vis aukštesnį visuomeninį statusą. Kai kurios savi-valdybės net imasi šiuos kultus skleisti už mokesčių mokėtojų pinigų.

Klestinčio okultizmo akivaizdoje sąmoningai katalikai turėtų atsigrežti į Bažnyčios mokymą, dar sykių apmąstyti, ką byloja Šventasis Raštas. Naujajame Testamente net septynis kartus persergima saugotis netikrų pranašų. Apie tai Jėzus kalba Kalno pamokslė, kurį baigia įspėjimu: „Daugelis man sakys anai dienei atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų tavo vardu?! Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. Šalin nuo manęs, jūs nedorėliai!’“ (Mt 7, 22–23). Šios Evangelijos eilutės tiesiogiai nurodo, kad bus gausu apsimetėlių, pretenduojančių vadintis stebukladariais. Ir iš tiesų istorija mini tūkstančius tokių atvejų.

Bažnyčia ištikimai seka apaštalo Pauliaus nurodymu atidžiai ištyrinėti kiekvieną

liudijimą apie pranašystės dovaną, kiekvieną apsiereiškimą ir labai retai pripažįsta juos tikrais. Yra bruožų, leidžiančių išsyk atpažinti šarlatanus arba piktavalius, nuo kurių Bažnyčia griežtai atsiriboja ir ragina tikinčiuosius jų saugotis. Vienas ryškiausių požymių – kai asmuo gretina save su Jėzumi, sakosi turįs Jo padarytiems stebuklams prilygstančių galių. Tai šėtoniška pretenzija, būtent šėtonas mėgino varžytis su Iškanytoju. Velnias nėra išradingas – jis siekia mėgdžiodamas Dievą, prisidengdamas panašiais antgamtiniais sugebėjimais ir taip apgauna patikliusius. Domėjimasis tamsiųjų jėgų veikimu yra didžiai pavojingas. Jokiū būdu neleistina smalsauti ir belstis į ten, kur siaučia demonai, galintys palaužti žmogų, išniekinti jo orumą.

Jaučiame pareigą dar kartą perspėti tikinčiuosius, kad tiek ypatingų antgamtinių galių prisiskyrimas sau ir mėginimas jomis veikti kitus, tiek lengvatikystė, naudojimas magų „paslaugomis“ yra sunki nuodėmė. Katalikų Bažnyčios Katekizmas aiškiai sako: „Horoskopų patarimai, astrologija, būrimas iš rankos (chiromantija), pranašingų ženklų ir likimų aiškinimas, aiškiaregytė, mediumų paslaugos tik maskuoja norą valdyti laiką, istoriją, galiausiai ir žmones, o drauge padaryti sau palankias paslaptingas jėgas. Visa tai nesiderina su vien Dievui privaloma garbe ir mylinčios Dievo baimės kupina, vien Jam priklausoma mūsų pagarpa“ (2116). „Bet kokia magija ar žyniavimas, kuriais norima sau pajungti slaptas jėgas, kad jos tarnautų, ir įgyti antgamtinės galios kitiems žmonėms – nors tai būtų daroma ir gydymo sumetimais, yra sunkus nusižengimas prieš religingumo dorybę“ (2117).

Norime persergėti tuos, kurie sako, kad netiki astrologija, pranašystėmis, magija ir tik

pramogauja, skaitydami horoskopus ar eidami išsiburti. Tai lengvabūdiškas santykis su nuodėme, kuris anksčiau ar vėliau ima kelti pavojų sielos išganymui. Nors iš pradžių horoskopai, amuletai ar feng šui taisyklės gali atrodyti tik nekaltas pasilinksminimas, bet nejučia tie dalykai tampa artimi, svarbūs, įsitvirtina ir sieloje, ir sąmonėje. Jie atitraukia žmogaus dėmesį nuo Dievo veiklos galybės, kylo pavojus atverti kelią Dievui priešingų dvasių pasireiškimui. Mūsų pasaulyje nuolat vyksta kova tarp gėrio ir blogio. Šėtonas, jo darbai yra skaudi realybė – niekas negali pasakyti, kada priartėja ma prie slenksčio, už kurio žmogus patenka į demonų rankas.

Turime žvelgti tiesiai į akis – yra nemažai katalikų, net nuolat pamaldas lankančių žmonių, kurie naudojami burtininkų paslaugomis ir seka okultiniais mokymais. Tai didelis iššūkis ir rimtas išbandymas visiems sąmoningiems krikščionims, bendruomenėms ir jų dvasiniams vadovams kunigams, katechetams ir katalikų žiniasklaidai. Nevenkime svarstyti šių dalykų, atmeskime manipuliaciją „energijos“ sąvoka, aiškiai kalbėkime apie tai, kuo skiriasi evangeliniai stebuklai nuo magų ir ekstransų veiklos. Su dar didesniu apdairumu vertinkime piligrimystes ir kitas pamaldumo formas, kurios kreipia tikinčiųjų dėmesį į Bažnyčios nepripažintus apsiereiškimus bei stebuklus. O pirmiausia – liudykime visišką pasitikėjimą Dievo Gailėstingumu, idant nuklydusiems, susipainiojusiems, pasimetusiems mūsų broliams būtų aiškiai rodomas tikrasis kelias ir tikroji šviesa.

Katalikų Bažnyčia visuomet skelbė, jog prietarai, burtai, magija ir visoks okultizmas

nukelta į 2 psl.

atkelta iš 1 psl.

yra blogis, kuris gali turėti pražūtingų padarinių asmens psichinei sveikatai ir jo dvasios būsenai. Esame įsitikinę, kad Lietuvoje šiaandien veikiančios gausios ir įvairios okultinės institucijos, platinančios maginį pasaulėvaizdį, yra rimta visos visuomenės problema. Žlugdydamas asmens iniciatyvą, pasitikėjimą savimi, orumą ir atsakomybę, nutraukdamas socialinio solidarumo saitus okultizmas kelia grėsmę aiškiais principais ir tarpusavio pasitikėjimu pagrįstam žmonių bendrabūviui.

Okultinės praktikos atima iš žmogaus jam Dievo dovanotą laisvę spręsti, pasirinkti, kuri neatsiejama nuo atsakomybės už savo veiksmus. Patikėdamas būrėjais žmogus pats save paverčia silpnu, bejėgiu padaru, dėl kurio nesėkmių kalta „bloga akis“ ar „nelemtas planetų išsidėstymas“, kuris nieko nebegali savo gyvenime pakeisti, nes „karmos diagnostika“ esą atskleidžia ką nors nepalankaus. Elementariais nurodymais, ką kurią dieną daryti ir ko nedaryti, magai ima kontroliuoti asmenį ir marionetę; žmogus nė pats nepajunta, kaip atsisako savarankiškų sprendimų ir virsta žaisliuku savanaudžiui, o gal ir piktavalių rankose. Ypač rimtą pavojų dvasiniam asmens integralumui kelia dalyvavimas iš Rusijos atvykstančių šamanų ritualuose.

Vakarų pasaulyje, o ypač posovietinėse šalyse pranašautojų, aiškiaregių, dvasinių gydytojų ir kitokių „ypatingų sugebėjimų“ turėtojų pastaraisiais dešimtmečiais nuolat gausėja. Jų „paklausą“ kuria tradicinį tikėjimą praradę žmonės, svarbiomis savo gyvenimo akimirkomis puolantys ieškoti greitų bei paprastų atsakymų į opiausius klausimus. Tokius atsakymus siūlo astrologai, būrėjai, ekstrasensai ar kitaip pasivadinę žiniuonys. Liūd-

na ir apmaudu, kad šiuos tariamus problemų sprendimus propaguoja žiniasklaida ir visuomenės įžymybės. Dešimtys žurnalų ir mažiausiai penkios lietuviškų televizijos programų laidos nuolat populiarina okultines bei magines praktikas ir tokių „paslaugų“ teikėjus. Bemaž visais informacijos kanalais nevaržomai skelbiama pranašautojų ir ekstrasensų reklama. Žiniasklaidos vidinės atsakomybės klausimas šiuo atveju išskyla itin aštriai.

Stebina tai, kad visiškai ignoruojami Lietuvoje veiktantys teisės aktai, etikos kodeksai kurie numato piliečių teisių gynimą, jų apsaugą nuo žalingo okultinių praktikų poveikio. Pavyzdžiui, Lietuvos radijo ir televizijos komisija yra patvirtinusi „Televizijos programų rengimo ir transliavimo nuostatas“, kurios aiškiai ir tinkamai apibrėžia paranormalių reiškinių, ezoterinių dalykų rodymo sąlygas bei laiką. Tačiau nei pati komisija, nei kitos institucijos nesiėmė priemonių, kad minėtas dokumentas įgytų visavertę teisinę galią, o jį akivaizdžiai pažeidžiančių laidų transliavimas būtų nutrauktas. Tą patį galima pasakyti ir apie gydymo, psichologinės pagalbos paslaugas siūlančius žiniuonių skelbimus. Valstybės pripažįstamos, licencijuojamos medicinos ir psichoterapijos paslaugas turėtų būti aiškiai atskirtos nuo magų veiklos. Sunkiai pateisinama situacija, kai tradicinių religinių bendruomenių labdaringose globos ir rūpybos įstaigose dirbantys asmenys privalo turėti socialinių darbuotojų, pedagogų ir medikų diplomus, tuo tarpu „energetinio gydymo“ klinikų savininkams jokie reikalavimai nekeliami.

Žmonės dažnai patraukia, suvilioja solidžiai skambantys okultinių institucijų pavadinimai. Manytume, kad Švietimo ir mokslo ministerija bei Mokslo taryba turėtų neleisti parapsichologams ir būrėjams registruoti

savo įstaigų kaip „institūtų“, „akademijų“, „universitetų“, „kolegijų“ ir „mokslo centrų“. Apmaudu, kad žurnalistai jau išrado naują eksperto tipą – burtininką arba ragana, kurie kviečiami pareikšti savo vertinimus svarbiais visuomenės gyvenimo klausimais. Pagarba nuomonių įvairovei paverčiama farsu, kai rengiamos viešos diskusijos, kuriose mokslininkai ir burtininkai pristatomi kaip lygiaverčiai pašnekovai. Pasitikėjimas demokratija gali rimtai susvyruoti, jei „laisvių ir teisių“ principais bus naudojamosi tarsi širma šarlatanizmui, žmonių apgaudinėjimui ir net fizinei bei psichinei sveikatai pavojingiems eksperimentams pridengti.

Labai neramina, kad okultinės praktikos braunasi į nepilnamečių pasaulį. Norisi tikėti, kad pedagogai nesunkiai atskiria Hario Poterio ir kitus meninės išmonės pagimdytus „burčius“ nuo sparčiai plintančių būrimo knygų ir vaizdajuosčių su juoko nekeliančiomis instrukcijomis, kaip iškviesti dvasias ir bendrauti su mirusiais. Žinomas ne vienas atsitikimas, kai spiritizmo išmėginusiems mokiniams prireikė rimtos psichologų pagalbos. Ar tėvai dar gali būti tikri, kad jų atžalos nesusidurs su ezoteriniais mokymais valstybinėse švietimo įstaigose, jei Lietuvos vaikų ir jaunimo centre jau mėginta įsteigti astrologijos būrelis?

Nuoširdžiai viliamės, jog visuomenėje pakanka geravalių ir išmintingų žmonių, kurių pastangos įveiks grėsmingą okultizmo suvešėjimą, apsaugos Lietuvą nuo dar didesnio blogio įsiveržimo. Melskime Viešpatį, kad Jis padėtų mums išlaikyti stiprų ir sąmoningą ryšį su tikroju Apreiškimu ir meilės Evangelija. Tik visiškas pasitikėjimas Dangiškuoju Tėvu suteiks mums taip trokštamą dvasios ramybę ir gyvenimo pilnatvę.

Lietuvos vyskupai

ARTĖJANT TĖVO DIENAI

Žydintis gegužis! Ši mėnesį garbinome Švenčiausiąją Mergelę Mariją, visi minėjome žemiškašias motinas. Artėja birželis, žaluma pasieks vasarišką vešlumą, visi nusilenksime Tėvui. Ne tik nusilenksime gyviems, bet ir prisiminsime mirusius.

“Tėve mūsų” – kreipiamės į Dangiškąjį Tėvą, melddami atleisti kaltes. Žemiškojo tėvo rankų raikoma kasdienė duona – tai ne vien kūno maistas. Tėvas juo liudija rūpestį vaikais ir motina, moko pagarbos darbui, rodo šeimos vienybę, joje gyvenančią meilę ir pasitikėjimą.

Šalia tikro tėvo moteris ir vaikai jaučiasi saugūs. Patirdami tėvo meilę, vaikai išmoka pasitikėti savimi.

Tėvo sekmadienį melskime Dievo, kad kiekvienas tėvas galėtų sotinti šeimą duona ir meile. Gyvename laiką, kupiną skausmingų patyrimų, todėl Tėvo sekmadienį melskime, kad Dievas apsaugotų mūsų vaikų tėvus nuo pagundų, nuo išdavysčių, gelbėtų nuo išvirkščios doros.

Alfonsa

TĖTI, TĖTUK, TĖVELI, SENELI

Sunkiai skinasai sau kelią pavasaris... Anksčiau ar vėliau visi tiek sulauksime dosnesnio gegužės žiedų baltumo, po gausnesnio lietaus suvešės žaluma. Ištiesime rankas birželiui. Su juo pasitiksime ir vis labiau mūsųose prigytančią Tėvo dienos šventę.

Artėjant šiai šventei, kiekvienas iš mūsų galvojame apie savąjį, vienintelį. “” – Tu turi daug vardų. Man atrodo, kad Tu buvai ir esi nuostabus, šiek tiek senamadiškas, per daug sukaustytas moralės taisyklių. Tačiau doras, ištikimas šeimai, patikimas, nesimėtantis pažadais ir visad ištesintis duotą žodį. Tik gyvenimas neatseikėjo Tau pačių dosniausių metų: ūkininko dalia tėviškės žemėje, Sibiro tremtis, du kartus skaudi našlio dalia, rūpestis išleisti į mokslus abi dukteris...

Gyvenimas skuba versti savo knygos puslapius. Šią vasarą gegutė iškukuos Tau devyniasdešimtąjį gimtadienį. Nueita tikra graži gyvenimo atkarpa.

O man liūdna... Liūdna, kad tik aš šiandien suvokiu užrašo prasmę ant senos Tavo jaunystės nuotraukos. “Atmink, Albinute, atmink ilgai, kad apie Tave šis berniukas svajoja dažnai” – tai jaunojo Saliarono prisipažinimas mano būsima mamai, tada gražiai Suvalkijos kaimo ūkininkeitei. Paskui sekė darnus, lengvas ir

sunkus šeimyninis gyvenimas, paremtas tarpusavio supratimu ir meile, nors apie meilę garsiai nebuvo įprasta kalbėti. Tiesiog gyventa ir mylėta.

Aš ir toliau sklaidau mūsų šeimos nuotraukų albumą: atgyja Suvalkijos sodybų vaizdai, iš nuotraukų šypsosi mano močiutė su savo broliu skulptoriumi Petru Rimša, tremtinių būrelis Sibiro taigoje, mūsų šeima jau grįžusi Lietuvon, liūdno mamytės laidotuvės, juokingos pirmųjų Tavo vaikaičių nuotraukos...

Tėtuk, abi Tavo dukros skuba rytais į darbą, laukia savo vaikų skambučių, gyvena praeities prisiminimais, brangina juos. Tik gaila, kad šiandien liga nusivedė Tave į savo pasaulį, ištrynė Tavo atmintyje praeities prisiminimus. Tačiau aš Tau pasakosiu, kaip mes gyvenome, koks puikus Tėtis Tu buvai mažoms savo mergaitėms... Ir Tu šypsosies vis kartodamas: “Ir kaip tu tiek daug prisimeni...” Taip, aš prisimenu ir už save, ir už Tave. Mes esame čia, drauge ir norime abu gyventi!

Tėtuk, sveikinu Tave sulaukusį Tėvo dienos! Gyvenk ir laimink savo buvimu dukrų brandą, vaikaičių pavasarį ir tuos, kurie Tave myli.

Dukra Roma

MINTYS APIE TĖVĄ

Nuo darbo pavargo jau rankos,
Nuo laiko pabalo plaukai.
Tik nieks nepajėgia pakeisti
Dosnios ir mylinčios Tėvo širdies.

***

Paprašytas įvardyti, ko labiausiai reikia pasauliui, atsakyčiau
nedvejodamas – išmintingų motinų ir ... pavyzdinių tėvų.

***

Jei gyvenai nebūdamas tėvu, mirsi nebūdamas žmogumi.

***

Ką aš skolingas tėvui? Visą.

***

Laimingiausias esti tas, nesvarbu, karalius ar valstietis, kas randa
ramybę savo namuose.

***

Kūdikyje glūdi pasaulio ateitis. Motina privalo glausti vaiką prie
savęs, kad mažylis suprastų, jog tai jo pasaulis. Tėvas turi užkopti su
juo ant aukščiausios kalvos, kad vaikas pamatytų, kaip jo pasaulis atrodo.

***

Tik tėtis gali važinėti su manimi riedlente, grįžti namo pažaliavusiu
veidu ir sakyti, kad jam buvo smagu.

Parinko Alfonsa

Sekmadienio katechezė

MEILĖS DORYBĖ

Meilė yra pagrindinis žmogaus jausmas, kuriuo remiasi ir iš kurio kyla visi kiti jausmai. Senajame Testamente Dievo meilė savo prigimtimi yra spontaniška ir laisva. Izraelio meilė Jahvei Išėjimo knygoje pagrįsta Dievo baime, o Pakartoto Įstatymo knygoje remiasi meile Dievui: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis“ (plg. Joz. 22,5). Meilė minima kaip abipusis Jahvės ir Izraelio tautos prisirišimas. Ši meilė akcentuoja nesibaigiantį Dievo rūpinimąsi savo žmonėmis ir tai yra labai tvirto Izraelio pasitikėjimo Dievu pagrindas.

Naujajame Testamente Dievo meilė žmonėms ir visai kūriniui nuostabiausiai išreikšta Jo viengimio sūnaus Jėzaus Kristaus įsikūnijimu. Jėzaus Kristaus atsiuntimas tobulai išreiškė Dievo bei žmonijos ryšį ir sudarė naują Sadorą. Visi žmonės per dieviškąją meilę tapo Dievo vaikais (1 Jn 3,1; Gal 4,4-7). Dievo meilė pirmiausiai atsiskleidė kaip Tėvo meilė, kuri gelbsti visus žmones ir visą pasaulį. Ši meilė gelbsti ne tik tuos, kurie Jį tiki, ji atsigręžia ir į nusidėjėlius, ir į priešus (Mt 5,44-45; Lk 6,35).

Naujajame Testamente tebegalioja Pakartoto įstatymo knygos įsakymas: „Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi...“. Tai atsakas į Dievo meilę žmonėms. Meilė yra krikščioniškosios būties esmė, nes ji kyla iš Dievo, nes yra atsiužta žmonėms per Šventąją Dvasią, ji yra didžiausia iš visų moralinių dorybių. „Taigi pasilieka tikėjimas, viltis ir

meilė – šis trejetas, bet didžiausia iš jų yra meilė“ (1 Kor 13,13). Ši meilė įrodoma visišku paklusnumu Dievui ir Jo įsakymų vykdymu.

„Kristus mirė už mus iš meilės, „kai dar buvome priešai“ (Rom 5,10). Viešpats iš mūsų reikalauja mylėti, kaip Jis myli net savo priešus, tapti artimu pačiam tolimiausiam, mylėti vaikus ir vargšus kaip Jį patį. „Jėzus meilę padarė naujuoju įsakymu. Mylėdamas savuosius „iki galo“ (Jn 13,1), Jis apreiškia Tėvo meilę, kuria Tėvas Jį myli. Mylėdami vieni kitus, mokiniai seka Jėzaus meile, kuria juos taip pat myli. Dėl to Jėzus sako: „Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje!“ (Jn 15,9). Ir dar: „Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau“ (Jn 15,12), (KBK 1823).

Gražiausiai apie meilę yra parašęs apaštalas Paulius: „Meilė kantri, meilė maloninga, ji nepavydi; meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta. Ji nesielgia netinkamai, neieško sau naudos, nepasiduoda piktumui, pamišta, kas buvo bloga, nesidžiaugia neteisybe, su džiaugsmu pritaria tiesai. Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir visa ištvėria“ (1 Kor 13,4-7). „Jei neturėčiau meilės, aš būčiau niekas,“ - sakė apaštalas. Ir privilegijos, tarnystės, net dorybės būtų niekas be meilės. „Jei neturėčiau meilės, nieko nelaimėčiau“ (1 Kor 13,1-3).

Teologinė meilės dorybė paprastai apibūdinama kaip atgamtinė dorybė: mes mylime Dievą kaip aukščiausiąjį gerį dėl jo

paties, o visą kūrinių – dėl Dievo. Tai Dievo žmogui suteikta malonė. Meilė – tai troškimas gėrio kitam. Meilės Dievui atžvilgiu – tai gėrėjimasis ir pagarba jo sukurtam gėriui ir noras tą gėrį gausinti. Šia prasme mylėti – tai troškėti, kad aplinkui įsikurtų Dievo viešpatavimas, ir siekti to visomis jėgomis ir būdais. Tik meilė įkvepia visas dorybes, ji yra krikščioniško dorybingo gyvenimo šaltinis ir tikslas. Krikščioniškoji meilė sutvirtina ir nuskaidrina mūsų žmogiškąją galią mylėti, iškelia ją iki atgamtinio tobulumo, iki dieviškosios meilės.

Meilė turi būti vidinė ir veiksminga: „Vaikeliai, nemylėkite žodžiu ar liežuviu, bet darbu ir tiesa“ (1 Jn 3,18). „Jei kas sakytu: „Aš myliu Dievą“, o savo brolio nekeštų, - tasai melagis“ (1 Jn 4,20). Visas dorybes gaivina ir įkvepia meilė. Meilės vaisiai yra džiaugsmas, taika ir gailestingumas. Meilė reikalauja daryti kitiems gera ir prirėikus broliškai įspėti; ji yra geranorė, žadina atsiliepti meile; ji išlieka nesavanaudiška ir dosni; ji reiškia draugystę ir bendravimą.

Malda ir konkretūs darbai – tai dvi svarbiausios Dievo meilės išraiškos. Malda skatina bendravimą su Dievu, nuoširdų atsidavimą ir Jo pažinimą. Savo darbais žmogus taip pat turi atskleisti savo meilę Dievui. Didysis meilės įsakymas apima viską – tai atsidavimas Dievui malda ir tarnavimas Viešpačiui aktyvios meilės darbais. Dievo meilę kiekvienas žmogus gali išreikšti konkrečiais darbais: atsidavimu tiesai, gėriui, grožiui, menui, mokslui, žmonėms. Nepamirškime to, nes tik meilė gali pakeisti žmogų supantį pasaulį.

Klebonas kun. V. Grigaravičius

MŪSŲ SIELVARTO PRIEŽASTYS

Atidžiau apsižvalę pastebime, kad visur tvyro sielvartas, o džiugių, laimingų veidų minioje pamatysi vieną kitą.

Vienintelė sielvarto priežastis – klaidingi mūsų įsitikinimai, prisirišimai ir stereotipai, kuriuos nešiojamės galvoje. Nelaimingus mus daro ne pasaulis, o mūsų mintys. Esame įsitikinę, kad negalime būti laimingi be vieno ar kito daikto, žmogaus, aplinkybių, nes dėmesį koncentruojame į tai, ką turime. Esame įsitikinę, kad laimė laukia ateityje, kad ji ateis tik tada, kai pavyks pakeisti tam tikrą situaciją ar aplinkinius. Sudeginame daugybę energijos bandydami pakeisti savo išvaizdą, darbą, gyvenamąją vietą ir t.t. Ieškoti laimės ne savyje, o išorėje yra tas pats, kas bandyti surasti erelio lizdą okeano dugne.

Dar vienas klaidingas įsitikinimas: jei visi tavo troškimai bus išpildyti, tu būsi laimingas. Ne! Būtent šie troškimai ir prisirišimas prie jų daro tave įsitempusį, nervingą, kupiną nesaugumo ir baimės.

A. Daukšienė

PAŽINK SAVE

Dabarties žmogus, rūpindamasis materialia gerove, vis labiau pamišta dvasines vertybes, pamišta, kad į amžinybę pasiimsime tik tai, kas bus mūsų širdyje. Todėl popiežius Jonas Paulius II ragino „irtis į gilumą“. Tai reiškia giliau pažinti save, suvokti savo dieviškumą, atrasti kiekvieno širdyje esantį Dievą, suprasti mums Kūrėjo dovanotas galias ir panaudoti viską vidiniam tobulėjimui, gėriui, o ne be saiko kurti materialius dalykus. Užtuot tapęs visatos valdovu, žmogus tampa daiktų vergas. Pasaulį valdo ne meilė, džiaugsmas, šviesa, o ginklai, baimė, nerimas, neapykanta.

Pasidalyti savęs pažinimo mintimis mane paskatino Anthony de Mello SJ knyga „Kvietimas mylėti“. Ji tiesiog padarė manyje perversmą: nustojau kaltinti save, smerkti kitus ir atsidūriau nesibaigiančio džiaugsmo žemėje. Tad keliaukime į ją visi, mieli „Prisikėlimo“ skaitytojai.

P.S. Pokalbiai „Pažink save“ bus tęsiami ir kituose „Prisikėlimo“ numeriuose.

Parapijos gyvenimo atspindžiai

IR VĖL VIKTORINA...

Jau ketveri metai, kai Prisikėlimo parapijos teritorijoje esančių mokyklų 3-5 klasių mokiniai varžosi viktorinoje „Kristaus prisikėlimas“. Žodžių gali pritrūkti, norint nupasakoti visa, kas vyksta rungtyniaujant. Kasmet maloniai nustebina Silpnaregių mokyklos ugdytinių puikus pasirodymas. Jų komandos nuolat pelno prizines vietas. Vertinimo komisija jų sėkmės priežastimi įvardijo ne tik puikias žinias, bet ir jų pateikimą. Nors ir silpnai regėdami, vaikai sugeba jausti ir išreikšti tai, kas svarbu. Mums, regintiems, reikia pasimokyti iš jų drąsos ir išraiškumo.

Taigi ir šiemet pirmąsias dvi vietas pelnė Silpnaregių mokyklos ugdytinių komandos, kurias ruošė tikybos mokytojas V. Juodpusis.

Trečiasias tris vietas užėmė Žaliakalnio pradinės mokyklos „Prisikėlimo“ komanda (vad. V. Juodpusienė), J. Jablonskio gimnazijos komanda „Krištolinis upelis“ (mok. R. Jakušovas) ir darželio – mokyklos „Rūtelė“ ugdytinių komanda „Ugnelė“ (vad. V. Tamošauskytė).

Vertinimo komisijai ši viktorina nebuvo lengva, nes visi dalyviai buvo gerai pasirengę. Net trys komandos pelnė vienodą taškų skaičių. Kapitono turnyras taip pat neišsprendė problemos, vėl trys komandos vienodai surinko taškus. Trečiąją ir ketvirtąją vietas užėmusių komandų vertinimas skyrėsi tik vienu tašku. Kitų komandų taškų skirtumai taip pat labai maži.

Džiugino viktorina, giedantys ir šokantys dalyviai, tačiau ar tos žinios, ar ta patirtis pakvies šiuos moksleivius tolesnėn draugystėn su Dievu? Tai priklausys ir nuo mūsų visų, nes kažkam iš jų esame kaimynai, draugai, pažįstami.

Aušrelė Krunglevičiūtė

KAUNO DIENŲ ŠVENTĖS PRADŽIA PARAPIJOJE

Gegužės 19 d. Žaliakalnio seniūnija kartu su klebonu dekanu kun. Vytautu Grigaravičiumi surengė žaliakalniečiams šventę, kuri prasidėjo 18 val. šv. Mišiomis.

Į šventę atvyko vicemeras Kazimieras Kuzmickas, socialinių reikalų pirmininkė Loretta Kudariene, seniūnas Bronius Girdauskas su Žaliakalnio bendruomenės centro tarybos nare Regina Monkevičiene bei vyr. specialiste Rosina Žolyniene. Taip pat dalyvavo daug gerai žinomų Žaliakalnyje gyvenančių iškilių asmenybių.

Dekanas V. Grigaravičius homilijoje pasveikino žaliakalniečius, pasidžiaugė, kad nemažai susirinko, kvietė vienybei, dažniau vieni kitiems nusišypsoti. „Mes esame laimingi ir išskirtiniai, nes turime Šventovę, kurios atstatymu rūpinasi visa Lietuva, todėl mes turime rodyti pavyzdį,“ - kalbėjo jis. Jautrūs, nuoširdūs žodžiai palietė kiekvieno širdį. Šv. Mišių liturgiją pagyveno švelnus Sakralinės muzikos mokyklos II klasės moksleivių balsai.

Po šv. Mišių visus susirinkusius pasveikino seniūnas B. Girdauskas, kuris pristatė svečius, išsakė viltį, kad tokie susitikimai taps tradicija.

Vicemeras K. Kuzmickas pasveikino visų savivaldybės narių, mero A. Garbaravičiaus vardu, prisiminė, kaip vaikystėje pirkto ženklukus, saugojo juos, o tėvas Sibire išsaugojo maldyną, iš kurio meldėsi, puoselėjo viltį išvysti šią švętinę šventovę. Savivaldybė dėjo visas pastangas, kad ši Bažnyčia būtų atstatyta, tam ir ėmė paskolą. Prisimindamas dekaną žodžius jis taip pat ragino: „Nemeskime akmens vienas kitam, jei esame panašūs, dirbkime santarvėje. Tačiau tai kažkam nepatinka ir nuolat sėja nesantaiką“.

R. Markevičienė pasidžiaugė: „Simboliška, jog pirmas šventės vakaras vyksta čia, kur po plytą kuriama geros kaimynystės santarvė“.

Po trumpų kalbų prasidėjo Sakralinės muzikos mokyklos choro „Giesmė“ koncertas. Skambėjo R. Shephard „Velykinė giesmė“, D. Bartolucci „O Sacrum Convivium“, G. Faure „Tantum Ergo“, J. Rutter „Aš giedosiu dvasią“, „Garbinkime Viešpatį“. Šio kolektyvo meno vadovė ir dirigentė – Salvinija Jautakaitė-Hargreaves. Koncerte fortepijono partiją atliko

Egidijus Bavikinas, kankliavo Dileta Kubiliūtė.

Į nuostabų jaunuolių atliekamų kūrinių garsus įsiliejo Virginijos Kochanskytės deklamuojamos eilės: „Aš tau nužymėsiu kelius...“, „Yra amžinybė šviesios kūrybos vaizduos...“, „Paslaptį gėdijosi dangaus rožyno rožė...“, „Iš gelmių, kur metai miega...“, „Dabar noriu šlovinti pasaulį, mano Dieve, mano meilės Dieve, nenusuk Tu savo veido nuo manęs, tokio vargano žmogaus...“. Baigdama V. Kochanskytė padėkojo dekanui V. Grigaravičiui, kad tęsi pažadą, jog čia visada skambės muzika, šlovinanti Viešpatį ir pakvietė arčiau kleboną, kuris dar kartą padėkojo, kad žaliakalniečiai taip

gausiai susirinko. „Kiek daug turime savyje! Dievas davė mums gyvenimą, kad jį gražiai išpuoštume. Šis vakaras parodė, kaip gražiai galima pabendrauti. Ir tai dar ne viskas! - kalbėjo dekanas ir visus pakvietė į kiemą, kur buvo sukurtas lauzas, koncertavo jaunimo folklorinis ansamblis „Atžalynas“.

Seniūnija vaišino arbatos puodeliu ir sausainiais, žmonės džiugiai bendravo, šypsojosi ir ta valandėlė atrodė suvienijo visus į vieną šeimą. Kaip būtų gera, jei kasdien žmogų lydėtų šio vakaro nuotaikos.

B. Vasylienė

Renginiai parapijoje birželio mėnesį

3	Pn	ŠVČ. JEZAUS ŠIRDIS	klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
4	S	19.00 val. koncertuoja Kauno miesto simfoninis orkestras		Parapijai ir visuomenei
5	S	12.30 VAL. PIRMOJI SV. KOMUNIJĄ VAIKAMS	Ses. I. Romaškaitė	Parapijai
		11 VAL. TĖVO DIENA, ŠV. MIŠIOS.	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
		18 VAL. SV. MISIOS PAGERBIANT MIRUSIUS TĖVUS.	klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
		19.30 val. Sakralinės muzikos vakaras, skirtas Tėvo dienai		Parapijai ir visuomenei
7	A	16.30 VAL. DVASINIAI POKALBIAI BIBLIOTEKOJE (KIEKVIENĄ ANTRADIENĮ IR KETVIRTADIENĮ)	Ses. I. Romaškaitė	Parapijai
8	T	18.30 val. Pastoracinės tarybos posėdis	Klebonas V. Grigaravičius	Tarybai
9	K	15 val. Baigiamasis TMMC susirinkimas Pažaislyje	Tikyb. mok. A. Krunglevičiūtė	Tikybos mokytojams
10	Pn	15 val. Sv. Rašto skaitymo grupelės susirinkimas (kiekvieną penktadienį)	ses. L. Ilekūtė	Parapijos jaunimui
12	S	Švč. Jėzaus Širdies Atlaidai	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
13	P	Švč. Sakramento adoracija Arkikatedroje (Kristaus Prisikėlimo parapijos diena)	Klebonas V. Grigaravičius	
19	S	16 val. Dvasinės diskusijos ir giesmių repeticija (kiekvieną sekmadienį)	Ses. L. Ilekūtė	Parapijos jaunimui
23	K	Joninių šventė ir agapė choristams	J. Liaugaudienė	Parapijos choristams
24	Pn	ŠV. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMAS	Klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei
26	S	9 val. Gyvojo Rožinio kalbėtojų susirinkimas O. Vysniauskienės/mažojoje bažnyčioje	O. Vysniauskienė/mažojoje bažnyčioje	parapijai
29	T	SV. APAST. PETRAS IR PAULIUS	klebonas V. Grigaravičius	Parapijai ir visuomenei

2005 m. birželio 5 d., 18.30 val., Tėvo dienai skirtas sakralinės muzikos vakaras.

Laikraščio redakcijai rašyti parapijos raštinės adresu: Laikraščiai „Prisikėlimas“, Aukštaičių 4, Kaunas. Tel. (8-37)200883

El. paštas: prisikelimas@kaunas.lcn.lt, internetinis adresas: <http://kaunas.lcn.lt/parapijosprisikelimas>

Vyr. redaktorius parapijos klebonas, dekanas kun. Vytautas Grigaravičius; redakcijos nariai: Giedrius Kalninis, Aušrelė Krunglevičiūtė, Birutė Vasylienė, Adolfa Daukšienė, Dalė Starkutė.

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos pastoracinės tarybos laikraštis